

பிரேம வாஹினி

பகவான்

ஸ்ரீ சத்ய சாயி பாபா

சம்ஸ்காரங்களைப் பொருத்தது வாழ்க்கைப் பயணம்:

மனிதர்கள் பல்வேறு செயற்பாடுகளில் மூழ்கிவிடுகிறார்கள்; பலவிதமான கடமைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். இது மறுக்கமுடியாத உண்மை. அவைகள் பலப்பலவாக இருப்பதால் ஒரு நாளைக்கு 24 மணி நேர கால அவகாசம் போதாது என்று ஒருவர் எண்ணக்கூடும். பருகல், உண்ணல், படித்தல், நடத்தல், அமரல், கனவுகாணல், வெறுத்தல், தற்பெருமையடித்தல், போற்றுதல், அழல், சிரித்தல், சோர்வுறல், நம்புதல் இப்படி முடிவில்லாமல் பற்பல வேலைகள் வாழ்நாள் முழுவதையும் ஆக்ரமித்துக் கொள்கின்றன. இச்செயல்கள் அனைத்தும் மனதுடன் நெருக்கமான தொடர்புடையவை. அது வாழ்வை வெறும் சம்ஸ்காரக் குவியலாக மாற்றிவிடுகிறது. அது நடத்தையிலும் ஆளுமையிலும் பதிந்துவிடுகிறது.

நல்லவை, கெட்டவை என இருவகை செயல்கள் உள்ளன. மானிட வாழ்வில் அவை ஏற்படுத்தும் விளைவைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சிறுகரும்பலகையில் சிறுவன் எழுதும் எழுத்தைப்போல் இளம் வயதில் உடலால் செய்யப்படும் செயல்கள் மறைந்து விடுகின்றன. ஒருவரின் சொந்த உடலுழைப்பே மறந்தொழியுமாகில் முன்பிறவி நிகழ்ச்சிகள் எப்படி நினைவில் நிற்கும்? அது ஒருபுறமிருக்க, நினைவில் நிற்கும் நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமே நடந்தவை என்றும் அல்லது அவைகள்தான் நடத்தைகளை உருவாக்குகின்றன என்றும் அனுமானிப்பது தவறாகும். நடந்து முடிந்த செயல்களும் நடவடிக்கைகளும் அடுத்தடுத்த நிகழ்ச்சிகளால் மறதி காரணமாகப் பின்னணிக்குத் தள்ளப்பட்டபோதும் அவற்றின் விளைவுகள் மனதில் சுவடுகளாக உள்ளன; கசடுகள் அங்கே கீழே தங்கியிருக்கும். படுக்கும்போது அவற்றை நினைவுபடுத்திப் பார்த்தால், அன்றைய நிகழ்ச்சிகள் தெளிவற்ற, தெளிவான நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் நினைவுக்கு வந்துவிடாது; அழுத்தமாகப் பதிந்தவை மட்டுமே நினைவுக்கு வரும்.

ஒரு நாள் சங்கதிகளே இந்த லட்சணத்தில் இருந்தால் கடந்தவாரம் அல்லது மாதம் அல்லது வருடம் நடந்தவற்றை இன்பமோ, துன்பமோ எதுவாக இருப்பினும் முழுமையாக மறப்பதில் வியப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமே தெளிவாகப் பதிவாகின்றன. மற்றவை குழப்பமுற்று, மங்கி, மறைந்து விடுகின்றன. இப்படிப்பட்ட சிலவே சம்ஸ்காரங்கள் ஆகின்றன.

எண்ணற்ற செயல்களைச் செய்தல், ஏராளமான அனுபவங்களை, அறிவைக் குவித்தல், பற்பல செயல்கள் மூலம் பல்வேறு போதனைகளைக் கற்றல் இப்படி எத்தனையோ செயற்பாடுகள், இவற்றுள் வலுவாக, ஆழமாக வேர்விட்ட, இன்றியமையாத நான்கைந்து மட்டுமே அவனது மூலதனமாக அவனிடம் தங்குகின்றன.

27. Direct your life to acquire your last moment's mental tendency

வாழ்க்கை வாணிபத்தில் முழுகிய மனிதன் சம்பாதிப்பது சம்ஸ்காரங்களே:

வணிகன் ஒருவன் வாரம் அல்லது மாதம் அல்லது வருட முடிவில் வரவு, செலவு கணக்குப் பார்த்து அவன் சம்பாதித்தது எவ்வளவு என்று மதிப்பிடுகிறான். அதைப் போலவே வாழ்க்கை வாணிபத்திலும் ஒவ்வொன்றும் ஏதோ சில மொத்த சம்பாத்தியத்தில் முடிவுறுகிறது. அப்போது வரவு செலவு கணக்கு ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறது. வாழ்வின் இறுதிக்கட்டத்தில் சிறிதளவுதான் நினைவுக்கு வரும்; கடைசி நொடிவரை அந்த அனுபவங்கள்தான் மிஞ்சும். வாழ்வில் நடந்த அனைத்தையும் நினைத்துப் பார்க்கும்போது அறிவில் அழுத்தமாகப் பதிந்த இரண்டு அல்லது மூன்று மட்டுமே தொடரும்; இவைகள்தாம் அசல் சாதனைகள், உண்மையாக வாழ்பவை.

இதனால் மற்ற செயல்கள், அனுபவங்கள் அனைத்தும் வீணாகி விட்டனவா? இல்லை. மறந்து விட்டோம். அவ்வளவுதான்; அதாவது அச்செயல்களின் (மதிப்பறிந்து) அருமையை உணர்ந்து அவற்றை நிறைவு செய்துவிட்டோம் என்றுதான் பொருள்.

ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் வாணிபத்தில் சில ஆயிரங்கள் நட்டமாகி விட்டால் அவனது இதயம் சுருங்கி விடுகிறது; சில ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் கிட்டிவிட்டால் அது இன்பத்தில் மிதக்கிறது. வாழ்க்கை எனும் வாணிபத்தின் கதையும் அப்படிப்பட்டதுதான்; சாகும் தருவாயில் நாக்கு அசையும் வகையில் இருந்தால் வாழ்க்கை முழுவதும் நாக்கே தலைவனாக இருக்கப்போகிறது என்பதை அது நிரூபணமாக்குகிறது. மரணத்தருவாயில் மாதொருத்தி தன் மழலைச் செல்வத்தை நினைத்துத் தழுவ விரும்பினால், அவளது வாழ் நாள் முழுவதும் குழந்தைப் பாசம் எனும் சம்ஸ்காரம் (வினைபதிவு) ஓங்கி இருந்திருக்கிறது என்று தான் பொருள். மற்ற அனுபவங்கள் எல்லாம் மங்கி மறைந்துவிட்டன என்பது வெள்ளிடை மலையாகிறது.

இப்படியாக வாழ்வின் சம்ஸ்காரங்களில் (வினைபதிவுகள்) எது மற்றதை விட வலுவாக இருக்கிறதோ அது இறுதிவரை நிலைக்கும். வாழ்வின் இயல்பு அப்படிப்பது; இதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வாழ்விலும் உழைப்பிலும்

எஞ்சி நிற்பது வாழ்வின் இறுதி நொடியில் நினைவுக்கு வரும். எனவே எதை மிகமிகச் சிறந்ததெனக் கருதுகிறீர்களோ அது இறுதி மூச்சின்போது நினைவுக்கு வரும் வகையில் வாழ்வின் முழு ஆற்றலையும் வழிப்படுத்துங்கள். இரவும் பகலும் அதே கவனமாக இருங்கள். வாழ்வின் இறுதியில் எந்த உணர்வு மேலோங்கி நிற்கிறதோ அதுவே அடுத்த பிறவியில் பேராற்றலுடன் செயல்படும். இதுதான் உண்மை. தற்போதைய வாழ்க்கைப் பயணத்தில் வழிகாட்டியாக இருப்பதைப் போலவே அடுத்தப் பிறவிகளிலும் வழிகாட்டியாக இருக்கப்போவது இந்த சம்ஸ்காரங்களே.

எனவே நாளை முதல் நீங்கள், சாவு தவிர்க்க முடியாதது என்பதை எப்போதும் உங்கள் நினைவாகிய கண்ணில் நிலை நிறுத்தி, சத்தியத்தைக் கண்டிப்பாகப் பின்பற்றி, நல்லவர்களின் நட்பையே எப்போதும் நாடி, மனதை இடைவிடா இறைச் சிந்தனையில் ஆழ்த்தி, எல்லோரும் நலத்துடன் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் உங்கள் வாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தொடருங்கள். தீயச்செயல்களை, வெறுப்பான, துன்பம் தரும் எண்ணங்களைத் தவிர்த்து வாழுங்கள்; உலகின்மீது பற்று வையாதிருங்கள். இப்படி நீங்கள் வாழ்ந்தால், உங்கள் இறுதி நொடி தூய்மையாக, இனிமையாக, ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதாக இருக்கும். இந்த உன்னத நிலையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு வாழ் நாள் முழுவதும் கட்டுப்பாட்டுடன் உழைப்பது இன்றியமையாதது. நல்ல வினைப்பதிவுகளின் மீது மனதைத் திருப்பியாக வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தன்னைத் தீவிரமாக ஆராய்ந்து தனது குற்றங்களையும், குறைகளையும் சோதிக்க வேண்டும். ஒருவர் தன் குறைகளைக் கண்டுபிடித்து உணர்வது மறுபிறவி எடுப்பதற்குச் சமமாகும்; அதன் பின் அவர் ஒரு புதிய குழந்தையைப் போல வாழ ஆரம்பிப்பார். உண்மையான விழிப்புணர்வு பெறுவதற்கு இதுவே தக்க தருணம்.

வாழ்வை சாவு முற்றுகையிடுவது ஒரு நிலையான செயல். இருப்பினும் சாவு என்று சொல்வதைக் கூட மனிதனால் சகித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. ஒவ்வொரு உயிரும் ஒவ்வொரு நொடியும் அதன் அருகே வெகு அருகே சென்றபோதும். வெறும் சொல் துயர் தராதிருப்பினும் அச்சொல்லைக் கேட்பது அமங்கலமாகக் கருத்தப்படுகிறது. பயணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு அதற்குரிய டிக்கட்டையும் வாங்கிய பின்பு, ரயிலில் ஏறியபின் அதில் நீங்கள் படித்தாலும், படுத்தாலும், அமர்ந்தாலும், தியானத்தில் ஆழ்ந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் ரயில் பொருட்படுத்தாமல் தன் எல்லையை நோக்கி அது உங்களைச் சுமக்கத்தான் செய்யும். அதைப்போலவே ஒவ்வொரு உயிரும் பிறக்கும்போதே சாவுக்குரிய டிக்கட்டை எடுத்துக்கொண்டு தன் பயணத்தைத் தொடர்கிறது. எனவே உங்கள் போராட்டமும் முனெச்சரிக்கையும் பாதுகாப்புகளும் எப்படிப்பட்டதாக இருப்பினும் அந்த இறுதி எல்லையை ஒரு நாள் அடைந்தே ஆக வேண்டும்.

உறுதியற்றனவாக எத்தனையோ இருக்கலாம்; ஆனால் சாவது உறுதி. சட்டத்தை ஒருக்காலும் மாற்ற முடியாது.

மனிதன் இடைவிடாமல் ஆடம்பரமானவற்றைப், புதுமையானவற்றை அனுபவிக்க கண், காது, நாக்குக்குப் பழக்கியிருக்கிறான்; இப்போது அவை அவற்றிற்கு எதிரானவற்றைப் பழகியாக வேண்டும். மனதை நல்லவற்றின் பக்கம் திருப்பியாக வேண்டும்; ஒவ்வொரு செயலும் இந்தக் கோணத்தில் செயல்படுகிறதா என்று ஒவ்வொரு நொடியும் சோதித்து அறிய வேண்டும். அப்படி செய்யப்படும் ஒவ்வொன்றும் மனிதனின் ஆளுமை எனும் பாறையைச் செதுக்கும் உளியாகும். தவறாகச் செதுக்கினால் பாறையின் உருவம் சிதைந்து கெட்டுவிடும். எனவே மிகமிக அற்பமானது எனக் கருத்தப்படும் செயல்கூட மிகுந்த அக்கறையுடனும் ஈடுபாட்டுடனும் செய்யப்பட வேண்டும்.

நீரில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதனுக்கு சிறு துரும்புகூட ஓர் ஆதரவுதான். அதைப்போலவே சம்சார சாகரத்தில் தத்தளிக்கும் மனிதனுக்கு சில இன் சொற்களைப் பேசுவதுகூட பேருதவியாக இருக்கக்கூடும்; நற்செயல் எதுவும் வீணாவதில்லை; அதற்குரிய விளைவு இருக்கத்தான் செய்யும். எனவே தீச்செயலின் சிறு தடயம்கூட இல்லாத அளவுக்கு எச்சரிக்கையுடன் இருங்கள். உங்கள் விழிகள் தூயவையாக இருக்கட்டும்; செவிகளில் இறை நாமமும் இறைவனின் மகிமைகளும் நிரம்பட்டும்; அர்த்தமற்றவற்றைக் கேட்க அவற்றிற்கு இடம் கொடாதீர்கள். நாக்கு நல்ல சொற்களை, அன்பான, உண்மையான சொற்களை நவிலட்டும். அது எப்போதும் உங்களுக்கு இறைவனை நினைவுபடுத்தட்டும்; இப்படிப்பட்ட இடைவிடா முயற்சி உங்களுக்கு வெற்றியை அருளும். இப்படிப்பட்ட புனிதமான வினைப்பதிவுகளைச் (சம்ஸ்காரங்களை) சம்பாதிக்கும் வகையில் ஒருவரின் எண்ணங்களும், உணர்வுகளும் தடைப்படாமல் பாயும் வண்ணம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

28. Perform good deeds and saturate the mind with God

கரங்கள் நற்செயலிலும் உள்ளம் இறைவனிடத்திலும் மூழ்கியிருக்கட்டும்

கரங்கள் நற்செயல்களைச் செய்ய பயன்படவேண்டும். உங்கள் உள்ளத்தில் இறை நாமம் இருக்கட்டும். அதை வெளிப்படுத்தாமல் (மனதுக்குள் சொல்லிய வண்ணம்) ஸ்வதர்மத்தில் பயிற்சி பெறுங்கள்; மனம் இறைச் சிந்தனையில் மூழ்கியிருக்க வேண்டும். கைகள் எச்சேவையிலும் ஈடுபடலாம், அதனால் தவறில்லை. மலைசிகரங்கள் மீது மழை பொழியும்போது தண்ணீர் தாரை தாரையாக எல்லாப் பக்கங்களிலும் வழிகிறது. அப்போது ஆறு உருவாவதில்லை. இருப்பினும்

அந்நீரானது ஒரே திசையில் ஓடும்போது முதலில் ஒரு சிற்றோடை, அதன்பின் ஒரு வாய்க்கால், இறுதியில் அது வெள்ளமாகப் பெருக்கெடுத்து ஒரு பெரிய ஆறாக ஓடிக் கடலை அடைகிறது. சம்ஸ்காரங்களும் இப்படிப்பட்டவைதான்; இன்றைக்கு இப்படியும் நாளைக்கு அப்படியுமாக அவை வெறுமனே வந்து வந்து போவதால் என்ன பயன்? தூய வினைப்பதிவுகளின் பெருவெள்ளம் சீராகவும், பெருமளவிலும் புனிதமான எண்ணங்கள் எனும் வயல்களில் பாய்ந்து இறுதியில் (மரணத்தின்போது) அது ஆனந்தமெனும் பெரும் சமுத்திரத்துடன் கலக்க வேண்டும். இப்படி குறிக்கோளை அடைபவர்களே உண்மையில் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

20 முறை சம்மட்டியால் அடித்தும் கல் உடையாதிருக்கலாம்; இருபத்தி ஓராவது அடியில் கல் உடையக்கூடும். அதனால் அந்த 20 அடிகளும் வீண் என்று பொருளா? இல்லை. 20 அடியில் உள்ள ஒவ்வொரு அடியின் ஒட்டு மொத்தப் பலனால்தான் இறுதியில் வெற்றி கிட்டியது. இருபத்தி ஓராவது அடியில் கிடைத்த அந்த இறுதி விளைவுக்கு காரணம் அதற்கு முந்திய 20 அடிகளே. அதைபோலவே மனமும் அகம் புறம் இரண்டிலும் உலகின் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது. வெற்றி உங்கள் பக்கம் எப்போதும் இருக்க இயல்வதில்லை என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனால் நற்செயல்கள் செய்வதன் மூலமும் மனம் இறைச்சிந்தனையில் ஆழ்ந்து போவதன் மூலமும் மனிதன் நிலையான ஆனந்தத்தை அடையமுடியும். வாழ்வின் ஒவ்வொரு நொடியும் அப்படிப்பட்ட அன்புடன் பின்னிப்பிணையட்டும். அப்போது தீய இயல்புகளுக்கு அந்த வழியில் குறுக்கிடும் துணிவு இருக்காது; அவன் மனம் எப்போதும் இறைவன்பால் ஈர்க்கப்படுவதால் அவன் தானாகவே நற்கருமங்களைத்தான் ஆற்றுவான். சாதனைகள் அனைத்தின் குறிக்கோளும் என்றாவது ஒரு நாள் மனதை அழிக்க வேண்டும் என்பதால் இருபத்தோராவது அடிக் கல்லை உடைத்ததைப் போல் அந்த நற்செயல் ஒரு நாள் மனதை வெற்றிகரமாக அழித்துவிடும். இந்த வெற்றிக்காகத்தான் கடந்த கால நற்செயல்கள் அனைத்தும் ஒத்துழைத்தன; ஒவ்வொரு சிறு செயலும் உதவத்தான் செய்யும். எந்த நற்செயலும் வீணாவதில்லை.

29. Be engaged in good actions with God in your thoughts

இடைவிடா இறைச்சிந்தனையுடன் நற்காரியங்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு இருங்கள்.

ஆன்மீகத் துறையில் போராடும்போது உங்கள் பாதுக்கப்பாளராக பரமேஸ்வரனையே கொள்ளவேண்டும். சேய் சில அடிகள் எடுத்துவைக்க தைரியம் ஊட்டும் வகையில் தாய் பின்தொடர்ந்து நின்றுவிடுகிறாள். ஆனால்

அவள் அதைத் தடுமாற அனுமதிப்பதில்லை; சேய் கீழே விழும் முன் விரைந்துசென்று தாய் பிடித்துக் கொள்கிறாள். அதைப் போலவே ஈஸ்வரனும் அவரது கவனத்தை ஜீவன்மீது செலுத்திய வண்ணம் இருக்கிறார். மனிதன் எனும் பட்டத்தின் நூல் இறைவனின் திருக்கரத்தில் இருக்கிறது; சிலசமயம் அவர் தனது கையால் சுண்டி இழுக்கக்கூடும். சில சமயம் தாராளமாகப் பறக்கவிடவும் கூடும், ஆனால் அவர் என்ன செய்தபோதும் நம்பிக்கையுடன் கவலைப்படாமல் இருங்கள். ஏனெனில் நூல் அவரிடம்தானே இருக்கிறது. அந்த ஆழ்ந்த நம்பிக்கை எப்போதும் இருக்குமாகில், அந்த உணர்வு உறுதிப்பட்டு சம்ஸ்காரமாகுமாகில் ப்ரேமை ரசம் உங்களிடம் பொங்கி வழியும்.

அந்த நூல் அன்பு, அருளின் பிணைப்பாகும். இப்படியாக அந்தப் பட்டம் அல்லது ஜீவன் சிவனுடன் இணைக்கப்படுகிறது. அந்த அன்பின் அருளின் பிணைப்பு நின்று நிலைக்கும் வகையில் நீங்கள் செயலாற்றி மங்கலமான வினைப்பதிவுகளைச் சம்பாதிக்க வேண்டும்.

ஜீவனை ஆளாக்குவதும் பாழாக்குவதும் சம்ஸ்காரங்களே; அனைத்து ஜீவன்களும் குறிக்கோளை அடைய உதவும் படிக்கட்டுகள் அவைகள். இழப்பிலும் துயரிலும் ஜீவனைத் தத்தளிக்க வைப்பது சம்ஸ்காரங்களே. நல்ல வினைப்பதிவுகளின் மூலமே மனிதன் இறைவனை அடைய முடியும். எனவே ஒவ்வொருமும் ஜீவனும் முழுக்க முழுக்க சத் கருமங்களையே ஆற்ற வேண்டும். சத்தர்மாக்கள் அதிகாரப் பூர்வமான பூஜையாகும். இறைவனை நினைவில் கொள்வதற்குரிய மிகமிகச் சிறந்த உபாயம் அது. அதி உன்னதமான பஜனை அது. பாகுபாடும், வேறுபாடும் பாராது அன்பைப் பரப்புவது அது. ஜீவனின் கடமையாகச் செய்யப்படும் சேவை அது.

இப்படிப்பட்ட கர்மாக்களில் ஈடுபடுங்கள். இடைவிடா இறைச்சிந்தனையை மையமாகக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் குறிக்கோளை அடையவைக்கும் ராஜபாட்டை இதுதான்.